

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nrs. 07/12345 en 07/12350 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 21 mei 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De in grief 1 opgeworpen rechtsvragen heeft de Afdeling in de uitspraak van 13 september 2007 in zaak no. 200703323/1 (www.raadvanstate.nl) beantwoord. De overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing.

2.1.1. De vreemdeling heeft, ter bestrijding van grief 1, betoogd dat er twijfel kan bestaan of Griekenland zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) zal naleven. In dat verband heeft hij er op gewezen dat de Europese Commissie een onderzoek is begonnen naar de wijze waarop Griekenland uitvoering geeft aan Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend. De vreemdeling heeft voorts verwezen naar een uitspraak van de voorzieningenrechter van 29 maart 2007 in zaak nr. 07/3697. In die uitspraak heeft de voorzieningenrechter op grond van het rapport "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee protection in Greece" van de United Nations High Commissioner for Refugees van november 2004 (hierna: het UNHCR-rapport) overwogen dat de staatssecretaris niet zonder meer kon uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Tenslotte heeft de vreemdeling verwezen naar een brief van Amnesty International van 1 juni 2007 aan de staatssecretaris en naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 19 april 2007 in zaak nr.

C-72/06 (Publicatieblad van de Europese Unie C 96/16 van 28 april 2007) waarin Griekenland is veroordeeld wegens het niet naleven van Richtlijn 2003/9/EG van de Raad van de Europese Unie van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten (hierna: de richtlijn).

2.1.2. Het betoog geeft de Afdeling geen aanleiding thans anders te oordelen dan in voormelde uitspraak van 13 september 2007. Daartoe wordt het volgende overwogen.

2.1.3. Het UNHCR-rapport is aan de orde gekomen in de onder 2.1. bedoelde uitspraak. Derhalve wordt in zoverre verwezen naar hetgeen ter zake is overwogen in die uitspraak.

De enkele stelling met betrekking tot het doen van onderzoek door de Europese Commissie zonder dat bekend is welke aard dat onderzoek heeft en op welke aspecten van de Griekse asielprocedure het betrekking heeft, kan niet worden aangemerkt als een zodanig concreet gegeven dat op grond daarvan moet worden geconcludeerd dat Griekenland na overdracht van de vreemdeling de op hem uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en het EVRM rustende verplichtingen jegens hem niet zal eerbiedigen.

De brief van Amnesty International van 1 juni 2007 bevat evenmin concrete gegevens dat Griekenland na overdracht van de vreemdeling zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het EVRM jegens hem niet zal nakomen.

Uit voormeld arrest van 19 april 2007 blijkt dat Griekenland niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuurlijke bepalingen heeft vastgesteld die nodig zijn om aan voormelde richtlijn te voldoen en derhalve de uit die richtlijn voortvloeiende verplichtingen in zake de opvang van asielzoekers niet is nagekomen. De enkele omstandigheid dat Griekenland de richtlijn niet tijdig heeft geïmplementeerd kan op zichzelf niet leiden tot het oordeel dat Griekenland na overdracht van de vreemdeling zijn verplichtingen in zake de refoulementverboden voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het EVRM jegens hem niet zal nakomen. De vreemdeling heeft geen feiten en omstandigheden aangevoerd waarom daar anders over zou moeten worden geoordeeld.

2.1.4. Grief 1 slaagt.

2.2. Grief 2 heeft geen zelfstandige betekenis en behoeft derhalve geen bespreking.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 20 maart 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op het hiervoor overwogene nog bespreking behoeven.

2.4. De vreemdeling heeft betoogd dat er concrete aanwijzingen zijn dat Griekenland zijn internationale verplichtingen niet nakomt. Daartoe heeft hij in de gronden van het beroep gewezen op het rapport "Greece, Out of the spotlight - the rights of foreigners and minorities are still a grey area" van

Amnesty International van oktober 2005 en het "Report on the application of the Dublin II regulation in Europe" van de European Council on Refugees and Exiles van maart 2006.

2.4.1. Deze rapporten zijn aan de orde gekomen in voormelde uitspraak van de Afdeling van 13 september 2007. Derhalve wordt verwezen naar hetgeen ter zake is overwogen in die uitspraak. Uit die overwegingen vloeit voort dat die rapporten geen grond bieden voor het oordeel dat het besluit van 20 maart 2007 geen stand kan houden.

2.5. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 21 mei 2007 in zaak nr. 07/12345;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

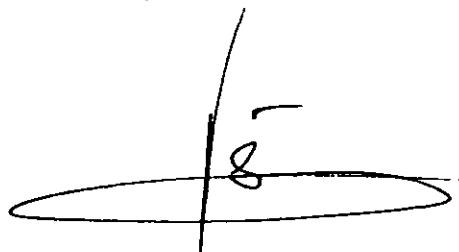
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 januari 2008

345.

Verzonden: 11 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 296, 6900 AG ZEVENAAR

Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)
Fax (0316) 741682
Internet www.ind.nl

***Kennisgeving van overdracht aan een ander land,
dat gebonden is aan de Verordening (EG) nr. 343/2003***

Dossiernummer : 0702-12-0172

V-nummer :

Betreft :
geboren op
nationaliteit: Somalische

Uw aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 is afgewezen, omdat tijdens het onderzoek is gebleken dat:

op grond van artikel 10 van de Verordening (EG) 343/2003 de Griekse autoriteiten voor de behandeling van uw asielaanvraag verantwoordelijk zijn. Overeenkomstig artikel 17 van de Verordening (EG) nr. 343/2003 is aan de Griekse autoriteiten gevraagd de behandeling van uw asielaanvraag over te nemen. Zij hebben hiermee ingestemd.

Middels deze beschikking wordt voldaan aan hetgeen is gesteld in artikel 19, eerste en tweede lid van de Verordening (EG) nr. 343/2003. Voorts zal, in overeenstemming met hetgeen is gesteld in artikel 19, derde lid van de Verordening (EG) nr. 343/2003, zodra hierover meer bekend is de datum van overdracht bekend worden gemaakt. In elk geval zal de overdracht in beginsel niet later plaatsvinden dan 6 maanden vanaf de aanvaarding van het overnameverzoek of vanaf de beslissing op het beroep wanneer dit opschortende werking heeft.

Met toepassing van genoemde bepaling(en) zult u met inachtneming van de Nederlandse wetgeving en procedures worden overgedragen aan de Griekse autoriteiten. Omtrent de overdracht zult u later worden geïnformeerd.

U wordt tijdens de reis begeleid door één of meerdere ambtenaren van de Vreemdelingenpolitie.

De aan u opgelegde maatregel ex artikel 59 van de Vreemdelingenwet zal worden voortgezet.

Zevenaar, 20 maart 2007

Hoogachtend,

de Staatssecretaris van Justitie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

G.W.L. te Wildt, medewerker unit Dublin

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
voorzieningenrechter

regnr.: Awb 07/12350 (voorlopige voorziening)
Awb 07/12345 (beroep)

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0702.12.0172,
gemachtigde: mr. F.M. Holwerda, advocaat te Amsterdam,
verzoeker;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. R. Jonkman,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 8 februari 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 20 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.2 Bij brief van 20 maart 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 20 maart 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.
- 1.3 Het verzoek is ter zitting van 8 mei 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.
- 2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.
- 2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag

ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

- 2.4 Griekenland heeft op 15 maart 2007 het overnameverzoek op grond van artikel 10, eerste lid Vo 343/2003 aanvaard.
- 2.5 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.
- 2.6 Verzoeker stelt dat hij in Griekenland gedetineerd heeft gezeten en dat hij tot twee keer toe ten overstaan van de Griekse politie te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen maar dat hij daartoe niet in de gelegenheid is gesteld. Nadat zijn vingerafdrukken zijn afgenomen is verzoeker na vier dagen detentie zonder opgave van reden weer in vrijheid gesteld. Tijdens zijn detentie heeft hij geen toegang tot rechtshulp gehad. In de beschikking heeft verweerder bovenstaande verklaring niet betwist. Verzoeker stelt voorts dat zijn verklaring ook overeenkomt met het rapport over de situatie in Griekenland van de UNHCR van november 2004, hetgeen evenmin is weersproken door verweerder. Verzoeker wijst op de informatie van Amnesty International (AI) van oktober 2005 en een rapport van ECRE van maart 2006 en stelt hierbij dat de Griekse autoriteiten de refoulementsverboden neergelegd in het Vluchtelingenverdrag en het EVRM schenden. Uit deze bronnen blijkt dat asielzoekers na aankomst in Griekenland opnieuw blijken te worden gedetineerd waarna zij worden uitgezet zonder dat inhoudelijk de asielaanvraag wordt behandeld. Uit het rapport van de UNHCR van november 2004 blijkt dat de opvang van vluchtelingen in Griekenland ontoereikend is en de voorlichting in de asielprocedure onvoldoende is. In de bestreden beschikking gaat verweerder hier volledig aan voorbij. De enkele mededeling van de Griekse autoriteiten in de brief van 15 maart 2007 dat zij zich op grond van artikel 10, eerste lid Vo 343/2003 verantwoordelijk verklaren voor de behandeling van het asielverzoek is volstrekt onvoldoende om aan de verklaring van verzoeker en de informatie uit verschillende gezaghebbende bronnen ongemotiveerd voorbij te gaan. Verzoeker wijst voorts naar de uitspraken van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 18 maart 2007, 19 maart 2007 en 11 januari 2007, respectievelijk bekend onder de nummers Awb 06/50884, Awb 07/2757 en 06/49925.

De rechter oordeelt als volgt.

In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is.

De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder de gestelde detentie van verzoeker in Griekenland niet heeft weersproken, en niet heeft betwist dat verzoeker gepoogd heeft asiel aan te vragen, maar daarin niet is geslaagd. Een en ander is in lijn met hetgeen de UNHCR in het rapport van november 2004 in § 1.1. heeft opgetekend.

Verzoeker(s) heeft voorts gewezen op § 1.4 van dit rapport. Uit die paragraaf blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:

- in 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %)

- in 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;
- In de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarians status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection"

Aldus zijn zodanige algemene inlichtingen gegeven en concrete, op de zaak betrokken feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.

- 2.8 Gelet op het vorenstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.
- 2.9 Het verzoek om een voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.
- 2.10 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken. Gelet op de samenhang tussen de zaken worden op grond van artikel 3 Besluit proceskosten bestuursrecht deze kosten vastgesteld op € 966,- (te weten: 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en 1 punt voor het beroepschrift).

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoeker dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F. van der Maden en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.H. van Wendel als griffier op

21 MEI 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **21 MEI 2007**

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 JUN 2007	
ZAAKNR. 200704119/1	
AAN:	
BEHANDELD: OD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: Mr. A. Wildeboer
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 21 mei 2007
met kenmerk 07/12345

Inzake

met IND-kenmerk 0702.12.0172
aan te dulden als verweerder
gemachtigde: Mr. F.M. Holwerda
advocaat te Amsterdam

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. A. Wildeboer
036 888 6501

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 21 mei 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/12345 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 20 maart 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 6 februari 2007 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.

2.2 Bij besluit van 20 maart 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.6 op pagina 3 van de bestreden uitspraak

" (...) Aldus zijn zodanige algemene inlichtingen gegeven en concrete, op de zaak betrokken feiten en omstandigheden gesteld en sannemelijk gemaakt, dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Orléanland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt."

Grief 2

3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.8 op pagina 3 van de bestreden uitspraak

"Gelet op het voorstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb."

3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berust de rechtsoverweging 2.10 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EG) 343/2003 (hierna verder: Vo 343/2003) blijft iedere

staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 5 tot en met 14 Vo 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Vo 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Vo 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.

- 4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er *concrete* (cursivering door ondergetekende) aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Vo 343/2003). Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door verdragspartijen van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.
- 4.3 Uit de rechtsoverwegingen 2.4 en 2.5 van de bestreden uitspraak volgt dat de voorzieningenrechter er terecht van uit is gegaan dat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van verweerder op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003. Niettemin heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat de beschikking niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen. Daaraan heeft de voorzieningenrechter ten onrechte ten grondslag gelegd dat verweerder enerzijds zodanige algemene inlichtingen heeft verschaft en anderzijds concrete, op de zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt heeft dat niet kan worden volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.
- 4.4 Daartoe acht de Staatssecretaris van belang dat verweerder niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk heeft gemaakt dat Griekenland vorenbedoelde internationale verplichtingen jegens hem niet zal nakomen, reeds omdat in casu sprake is van het nog niet hebben doorlopen van een *asielprocedure*, waardoor de Staatssecretaris niet gehouden is toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003. Immers, in casu betreft het onbetwist een overnamesituatie, waarbij Griekenland zich ingevolge artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 heeft verplicht de asielaanvraag van verweerder inhoudelijk te behandelen.
- Zie:
- AbRS, 15 november 2005, 200506323/1 (productie 2);
 - AbRS, 15 november 2005, 200505554/1 (productie 3).
- 4.5 Dat, zoals de voorzieningenrechter opmerkt in rechtsoverweging 2.7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak, niet is betwist dat verweerder in detentie heeft gezeten noch in de gelegenheid is gesteld een *asielverzoek* in te dienen, doet aan het voorgaande niet af. Het claimakkoord van 15 maart 2007 dateert immers van na die tijd.
- 4.6 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte de verwijzing van verweerder naar onder meer het rapport van de UNHCR van november 2004 en de daarin opgenomen (statistische) gegevens ten aanzien van Griekenland betrokken of althans daaraan doorslaggevende waarde toegekend.

- 4.7 De voorzieningenrechter heeft daarmee miskend dat deze algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Ministry of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "refugee appeals board" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een lidstaat een vreemdeling niet terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 EVRM en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten.
- 4.8 De Staatssecretaris benadrukt dat het beleid aangaande artikel 3, tweede lid Vo 343/2003 - voor zover van belang en zoals hierboven onder 4.2 weergegeven - ook is gebaseerd op de vraag of de asielaanvraag van verweerder na overdracht inhoudelijk zal worden getoetst aan internationale regelgeving (waaronder artikel 3 EVRM). De (enkele) verwijzing van verweerder naar algemene stukken met daarin statistische gegevens over inwilligingen en afwijzingen van asielverzoeken in Griekenland in 2004, welke niet nader op de situatie van verweerder zijn geconcretiseerd, kan, alsmede het gestelde omtrent de detentie, wat daar al van zij, aan het voorgaande niet afdoen. Immers, verweerder heeft geconcretiseerd noch nader onderbouwd dat en waarom en op welke wijze uit voornoemd rapport moet worden afgeleid dat de Griekse autoriteiten zijn asielaanvraag niet inhoudelijk zouden toetsen aan de hiervoor bedoelde internationale regelgeving.
- 4.9 De voorzieningenrechter miskent in de bestreden uitspraak dat het percentage inwilligingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwilligingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden niets zegt over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.
- 4.10 Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwilligingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2 %. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan. Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwilligingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwilligingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwilligen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.
- 4.11 De voorzieningenrechter miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.

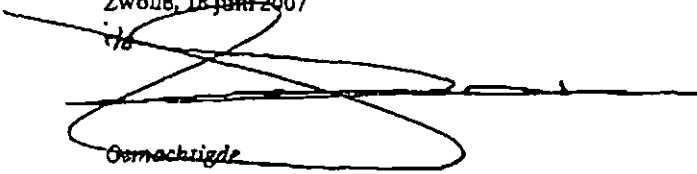
- 4.12 In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers, als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde.
- 4.13 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de voorzieningenrechter in de bestreden rechtsoverwegingen.
- 4.14 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

Ad grief 2

- 4.15 Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient te worden beoordeeld in het licht van de eerste grief.
- 5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 20 maart 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 18 juni 2007

i/a

Gemachtigde

Mr. A. Wildeboer, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6509
telefax 038 460 9152